

Onderstaande reactie is door het algemeen bestuur van de veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland vastgesteld op 11 september jl.

De veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland (VNOG) is betrokken geweest in het participatieproces in aanloop naar de nu voorliggende consultatieversie van de Wet veiligheidsregio's. VNOG ziet dat veel van de voorgestelde wijzigingen gaan over het centraliseren van bevoegdheden en/of de relatie tussen Rijk en regio's. VNOG vraagt daarbij aandacht voor de primaire sturingslijn op de veiligheidsregio's, namelijk die van de gemeenteraden. Juist voor de versterkingsopgave op het gebied van weerbaarheid en veerkracht is de relatie met gemeenten en gemeenteraden voor het werk van VNOG van cruciaal belang.

Onderstaande thema's zijn voor VNOG belangrijk en zijn in het participatieproces onderwerp van gesprek geweest.

- In de wetswijziging wordt vastgehouden aan het onderscheid tussen de begrippen ramp en crisis. In de praktijk is dit onderscheid voor VNOG niet altijd herkenbaar of bruikbaar. VNOG verzoekt daarom dit onderscheid weg te nemen.
- De wijziging van het begrip crisis, van een situatie waarin een *vitaal belang* van de samenleving wordt (of dreigt te worden) aangetast, naar een situatie waarin een *veiligheidsbelang* van de samenleving wordt (of dreigt te worden) aangetast. Dit leidt soms tot onduidelijkheden over verantwoordelijkheden en bevoegdheden en draagt niet bij aan effectieve crisisbeheersing en rolvastheid. Zo is dit ook opgemerkt door de commissie Muller. VNOG verzoekt daarom het oude crisisbegrip in stand te houden.
- De verantwoordelijkheden van de algemene en functionele ketens verdienen verdere aanscherping. Dit sluit aan bij het voornoemde punt. Met de introductie van de nationale crisisstructuur en de bevoegdheid van de Minister in art. 44a ontstaat er een grijs gebied tussen de bevoegdheden. De MvT schrijft hierover dat de minister een overleg kan initiëren dat strekt tot coördinatie en besluitvorming. Hoewel ook wordt genoemd dat dit geen afbreuk doet aan taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van andere betrokken functionarissen en crisispartners, blijft het onduidelijk tot welke besluitvorming dit overleg moet leiden en onder wiens verantwoordelijkheid. VNOG heeft met name tijdens de coronacrisis geleerd dat regie en coördinatie op de zorgsector vanuit het publiek gezag ingewikkeld was en alleen goed mogelijk is als de bevoegdheden duidelijk zijn geformuleerd. VNOG verzoekt daarom dit onderscheid scherper te maken in de wettekst of in de MvT.
- Bij het opstellen van het regionaal crisisplan dient het bestuur het landelijk beleidsplan crisisbeheersing, het landelijk dekkingsplan brandweezorg en, indien van toepassing, landelijke crisisplannen te betrekken (art. 16, lid 4). Gezien de aard van het regionaal crisisplan lijkt dit onlogisch, immers is dat een beschrijving van de organisatie, de verantwoordelijkheden, de taken en bevoegdheden in het kader van rampenbestrijding en crisisbeheersing. Tegelijkertijd ziet VNOG hier geen onoverkomelijke problemen in de uitvoering en vraagt daarom aandacht voor het onderwerp.
- T.a.v. het landelijk dekkingsplan brandweezorg vindt VNOG dat de tekst op pagina 24 en 25 van de MvT de juiste weergave is van het proces om te komen tot een landelijk dekkingsplan. Echter momenteel is de tekst in de wet (artikel 44c) onscherp en bovendien niet congruent met de tekst in de MvT. Daar waar in artikel 44c staat dat de minister het landelijk dekkingsplan opstelt, staat in de MvT dat hij het landelijk dekkingsplan – na bespreking met het Veiligheidsberaad – vaststelt. Tevens staat in de MvT dat de Minister kan besluiten aanvullende maatregelen te laten nemen: hij legt dan een landelijke doelstelling op waarbij de (extra) kosten van de aanvullende maatregelen ten laste komen van de rijksoverheid.

VNOG verzoekt t.a.v. het landelijk dekkingsplan brandweerzorg in de tweede tranche de wettekst aan te passen conform de tekst op pagina 24 en 25 van de MvT.

- Met de nieuwe citeertitel 'Wet crisisbeheersing en brandweerzorg' wordt de verbinding met de publieke gezondheid zwakker. Het bestuur van VNOG heeft vastgesteld dat publieke veiligheid en publieke gezondheid twee kanten van dezelfde medaille zijn. Immers heeft elke crisis in meer of mindere mate een gezondheidskundige impact. VNOG verzoekt daarom in de tweede tranche van de wetswijziging de positie van de GHOR en DPG nadrukkelijker naar voren te laten komen, om ook de gezondheidskundige kant van elke crisis voldoende in beeld te houden.